

C/2023/16

9.10.2023

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-515/23)

(C/2023/16)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: G. Gattinara i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie podejmując wszelkich środków niezbędnych do wykonania wyroku wydanego przez Trybunał w dniu 10 kwietnia 2014 r. w sprawie C-85/13, Komisja/Włochy (EU:C:2014:251), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 260 ust. 1 TFUE;
- zasądzenie od Republiki Włoskiej na rzecz Komisji kary pieniężnej w wysokości 122 760 EUR dziennie pomniejszonej o ewentualne obniżenie wynikające z zaproponowanej formuły degresywności za każdy dzień zwłoki w wykonaniu wyroku Trybunału z dnia 10 kwietnia 2014 r., Komisja/Włochy, C-85/13 (EU:C:2014:251), od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia wykonania wyroku wydanego w dniu 10 kwietnia 2014 r., Komisja/Włochy, C-85/13 (EU:C:2014:251);
- zasądzenie od Republiki Włoskiej na rzecz Komisji ryczałtu w wysokości 13 640 EUR dziennie, pomniejszonego o ewentualne obniżenie wynikające z zaproponowanej formuły degresywności w łącznej wysokości co najmniej 9 548 000 EUR, od dnia ogłoszenia wyroku z dnia 10 kwietnia 2014 r., Komisja/Włochy, C-85/13 (EU:C:2014:251), do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie lub do dnia wykonania wyroku z dnia 10 kwietnia 2014 r., Komisja/Włochy, C-85/13 (EU:C:2014:251), jeżeli ta data wykonania będzie poprzedzać dzień ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja wszczynając postępowanie sądowe na podstawie art. 260 ust. 2 TFUE ze względu na uporczywe niewykonanie wyroku Trybunału z dnia 10 kwietnia 2014 r., Komisja/Włochy, C-85/13 (EU:C:2014:251).

W odniesieniu do niewykonania wyroku w sprawie C-85/13 Komisja podnosi w pierwszej kolejności, że do chwili obecnej Włochy nie podjęły niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu zgodnie z art. 4 dyrektywy 91/271/EWG⁽¹⁾ we wszystkich aglomeracjach, które były przedmiotem wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-85/13 i posiadają równoważną liczbę mieszkańców („RLM”) powyżej 10 000. W szczególności naruszenie art. 4 dyrektywy utrzymuje się w aglomeracjach Castellammare del Golfo I, Cinisi, Terrasini (region Sycylia) i Courmayeur (Valle d’Aosta).

W drugiej kolejności Komisja utrzymuje, że Włochy nie podjęły niezbędnych środków w celu zagwarantowania, by we wszystkich aglomeracjach, których dotyczy wyrok Trybunału w sprawie C-85/13, których RLM przekracza 10 000 i w których ścieki komunalne są odprowadzane do wód uważanych za „obszary wrażliwe” w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy, a mianowicie Castellammare del Golfo I, Cinisi, Terrasini i Trappeto, ścieki komunalne przed odprowadzeniem poddawane były zgodnie z art. 5 dyrektywy oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu niż wtórne lub równie skuteczne oczyszczanie.

W trzeciej i ostatniej kolejności zdaniem Komisji Włochy nie podjęły niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby oczyszczalnie ścieków komunalnych we wszystkich aglomeracjach wymienionych w wyroku Trybunału w sprawie C-85/13, budowane w celu spełnienia wymogów dyrektywy, były projektowane, budowane, eksploatowane i utrzymywane w taki sposób, aby zapewnić wystarczającą wydajność w normalnych warunkach klimatycznych miejsca, w którym się znajdują, oraz aby oczyszczalnie ścieków komunalnych były projektowane w sposób uwzględniający sezonowe zmiany ładunku, co narusza art. 10 dyrektywy.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. 1991, L 135, s. 40).

Co się tyczy kar pieniężnych przewidzianych w art. 260 ust. 2 TFUE, Komisja wnosi do Trybunału o nałożenie na Włochy zarówno okresowej kary pieniężnej w wysokości 122 760 EUR dziennie pomniejszonej o ewentualne obniżenie wynikające z istnienia aglomeracji, które w międzyczasie spełnią wymogi, za każdy dzień zwłoki w wykonaniu wyroku wydanego w dniu 10 kwietnia 2014 r. w sprawie C-85/13, licząc od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia wykonania wyroku wydanego w sprawie C-85/13, jak i ryczałtu na podstawie dziennej kwoty 13 640 EUR, z łączną kwotą minimalną w wysokości 9 548 000 EUR.

W szczególności w celu ostatecznego obliczenia ryczałtu należnego od Republiki Włoskiej dzienna kwota powinna zostać pomnożona przez liczbę dni naruszenia ciągłego, a mianowicie liczbę dni, które upłyną między wyrokiem Trybunału z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie C-85/13 a datą wydania wyroku w niniejszej sprawie lub datą wykonania przez Republikę Włoską wyroku w sprawie C-85/13, jeśli będzie wcześniejsza, pomniejszoną o ewentualną obniżkę wynikającą z możliwego istnienia aglomeracji, które w międzyczasie spełnią wymogi.
